

Урок 07

Бернард Шоу "Пігмаліон"

elenaranko.ucoz.ru

I. Актуалізація опорних знань

Літературний диктант 12 запитань

1. Джордж Бернард Шоу - лауреат ... премії...
2. Для Бернарда Шоу взірцем була творчість...
3. Третій цикл п'єс Бернарда Шоу мав назву...
4. Другий цикл п'єс Бернарда Шоу мав назву...

5. За походженням Джордж Бернард Шоу був...

6. За релігійними поглядами Бернард Шоу був...

7. Перший цикл п'єс Бернарда Шоу мав назву...

8. Перші свої твори Бернард Шоу підписував псевдонімом...

9. Своє самостійне життя Бернард Шоу почав з ... років...
10. У 1884 році Шоу став членом ... товариства...
11. Б.Шоу вважається в Англії засновником...
12. Чудову освіти Б.Шоу здобув...

Правильна відповідь:

1. Нобелівської
2. Генріка Ібсена
3. "П'єси для пуритан".
4. "П'єси приємні"
5. Ірландець
6. атеїст
7. "Неприємні п'єси".
8. G.B.S. (Джордж Бернард Шоу) ,
9. 15
10. Фабіанського
11. «Нової драми»
12. Самотужки

II. Мотивація навчальної діяльності учнів

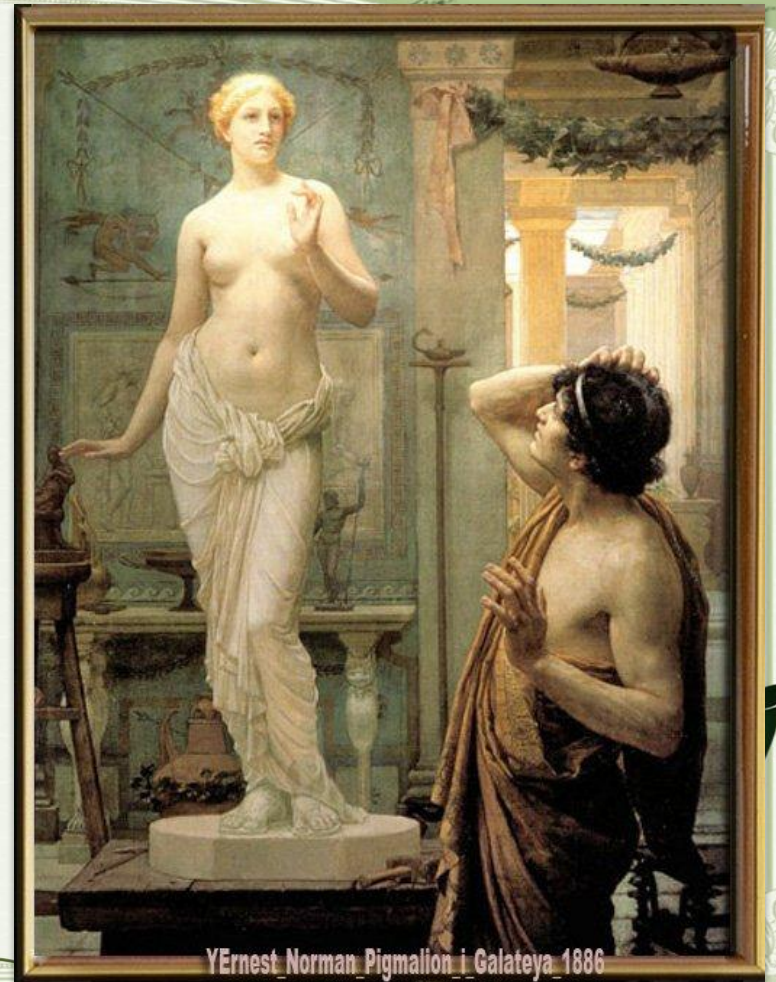
Серед творів,
написаних Б. Шоу до
Першої світової війни,
найширшої
популярності набула
комедія "Пігмаліон"
(1912).

Записуємо в зошит:

1. Комедія "Пігмаліон" - 1912

Вихідною точкою для драматурга був античний міф про скульптора Пігмаліона, який створив статую морської богині Галатеї.

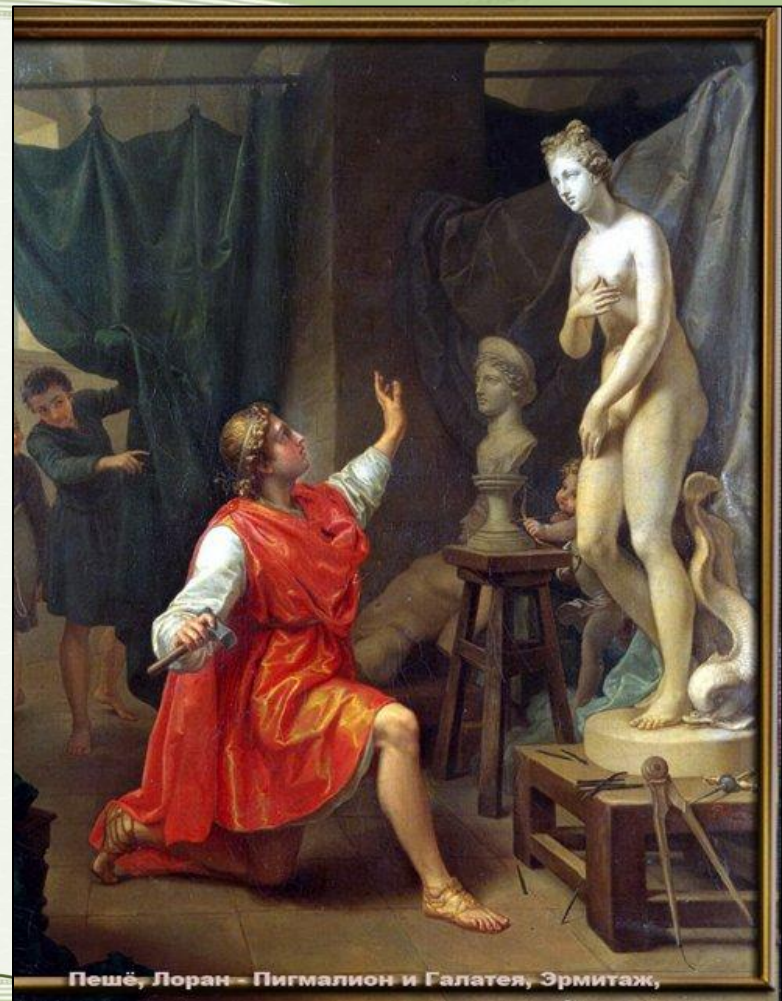

YErnest_Norman_Pigmalion_i_Galateya_1886

Записуємо в зошит:

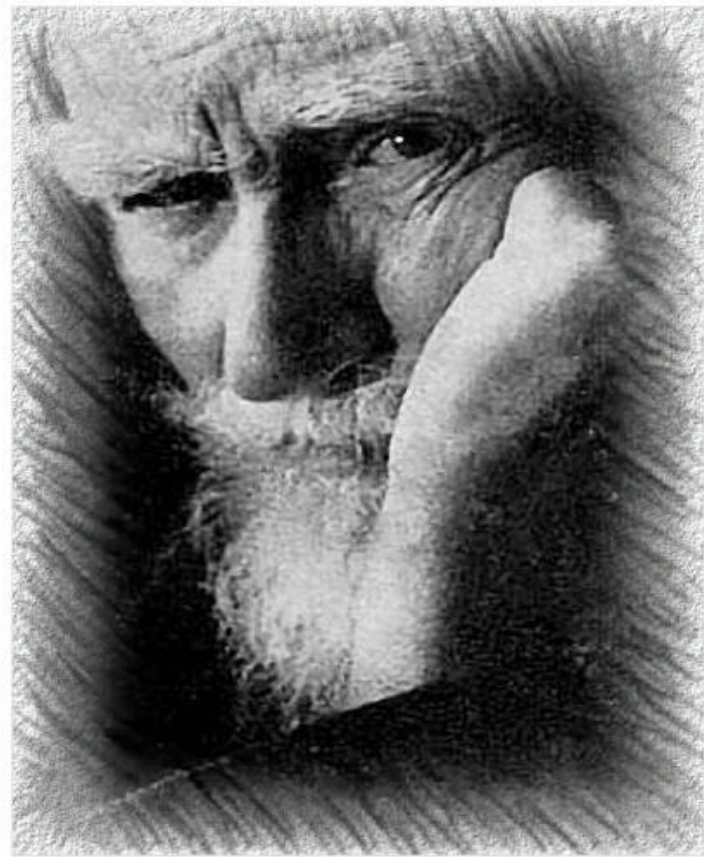
1. Комедія "Пігмаліон" - 1912
2. Міф про Пігмаліона та Галатею.

Вражений красою
власного витвору,
скульптор і цар Пігмаліон
ублагав богиню кохання
Афродіту вдихнути в
Галатею живу душу.
Статуя ожила і,
перетворившись на
прекрасну жінку, стала
дружиною скульптора.

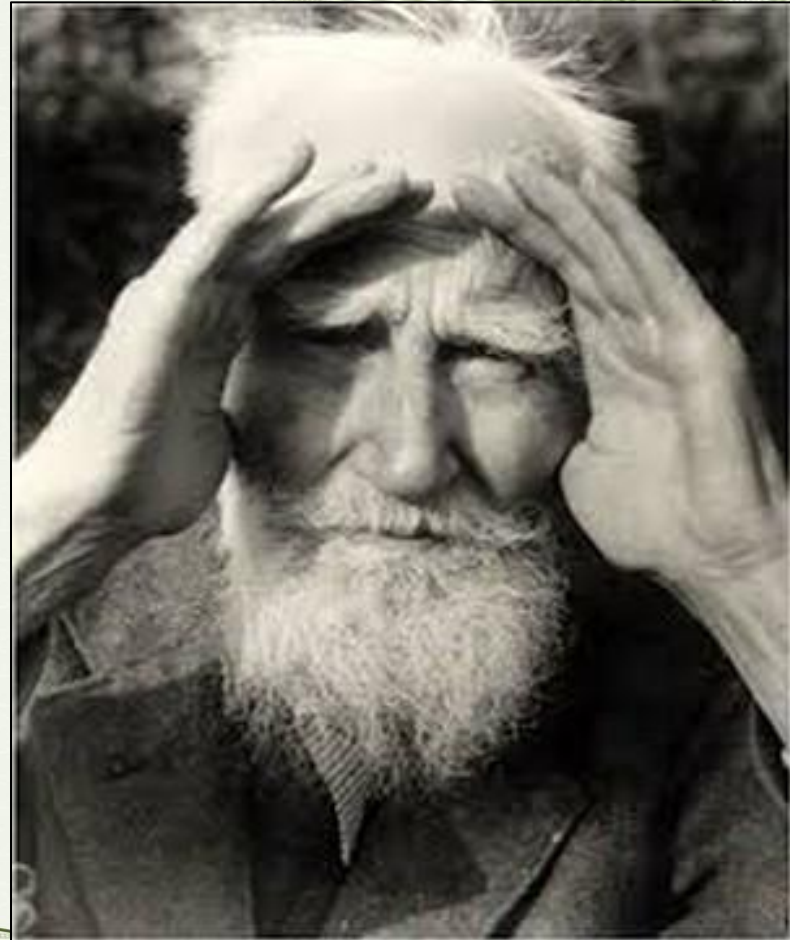

Пешё, Лоран – Пигмалион и Галатея, Эрмитаж,

Б. Шоу запропонував сучасний варіант прадавнього міфу: в центрі уваги письменника не всесильне кохання, а проблеми багатства особистості й можливості реалізації духовного й інтелектуального потенціалу людини.

Крім того, порівняно з міфологічною історією, взаємини сучасних Шоу Пігмаліона та Галатеї такі заплутані й дивні, що мимоволі виникає питання: а чи не є вибір назви ще одним парадоксом Шоу? "Хто є хто" в дуеті головних героїв?

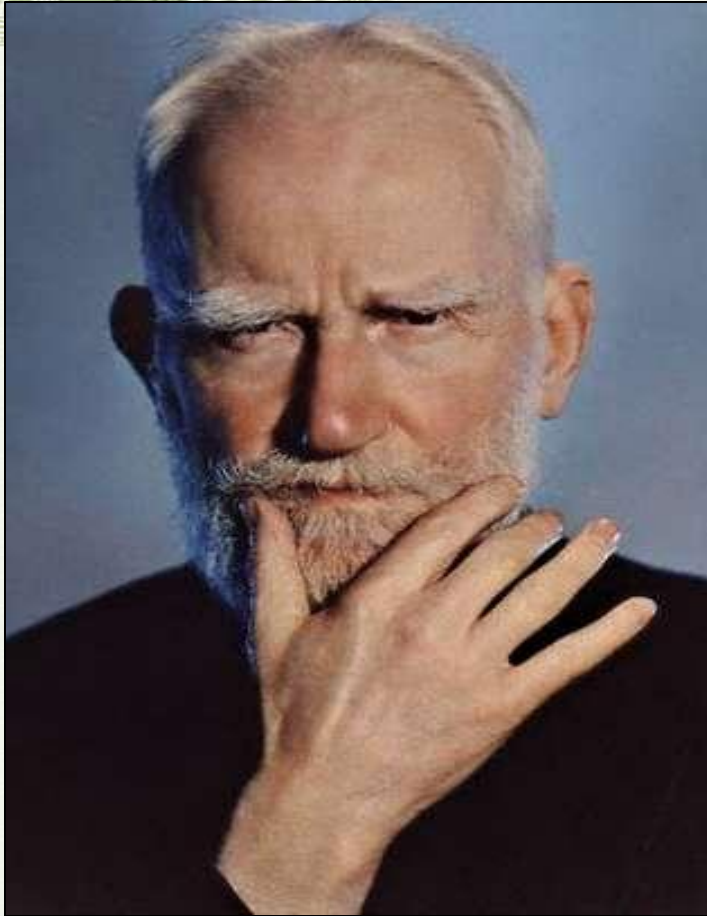
III. Оголошення теми й мети уроку

Тема: " Пiгмалiон " Бернарда Шоу.

Мета:

- проаналiзувати комедiю "Пiгмалiон", її мiфологiчну основу, дати уявлення про iнтелектуальний характер драматургiї Б.Шоу,
- формувати навички аналізу драматичного твору,
- виховувати потребу людини удосконалювати свої знання.

**О, якби боги
вселили в камінь
людську душу!**

IV. Сприйняття й засвоєння навчального матеріалу

"Пігмаліон" - одна з найпопулярніших п'єс Шоу. Проблеми фонетики англійської мови з його вкрай важкою вимовою завжди хвилювали письменника, і він поставив перед собою завдання пропаганди наукової фонетики.

Комердія була створена в
1912 р.; Бернард Шоу
написав роль Елізи
Дуліттл спеціально для
міс Патрік Кемпбел,
своєї коханки, в розпал
їх бурхливого роману.

Патрік Кемпбел

Т'еса вперше пройшла
у Відні (прем'єра
відбулася 16 жовтня) і
Берліні (1 листопада),
на англійській сцені
була поставлена 11
квітня 1914 р.

Головну жіночу роль
зіграла Патрік Кемпбел,
і ця 47- літня, все ще
дуже красива жінка,
зіграла 17-літню
квіткарку з величезною
майстерністю.

Патрік Кемпбел

Згодом п'єса була з
успіхом екранізована
(1938).

За мотивами
"Пігмаліона" в 1956 р.
Фредерік Лоу створив
популярний мюзикл
"Моя прекрасна леді".

Фредерік Лоу

Будучи однією з
найбільш вдалих п'єс
Шоу , вона протягом
наступних десятиліть
багаторазово ставилася в
різних театрах світу .

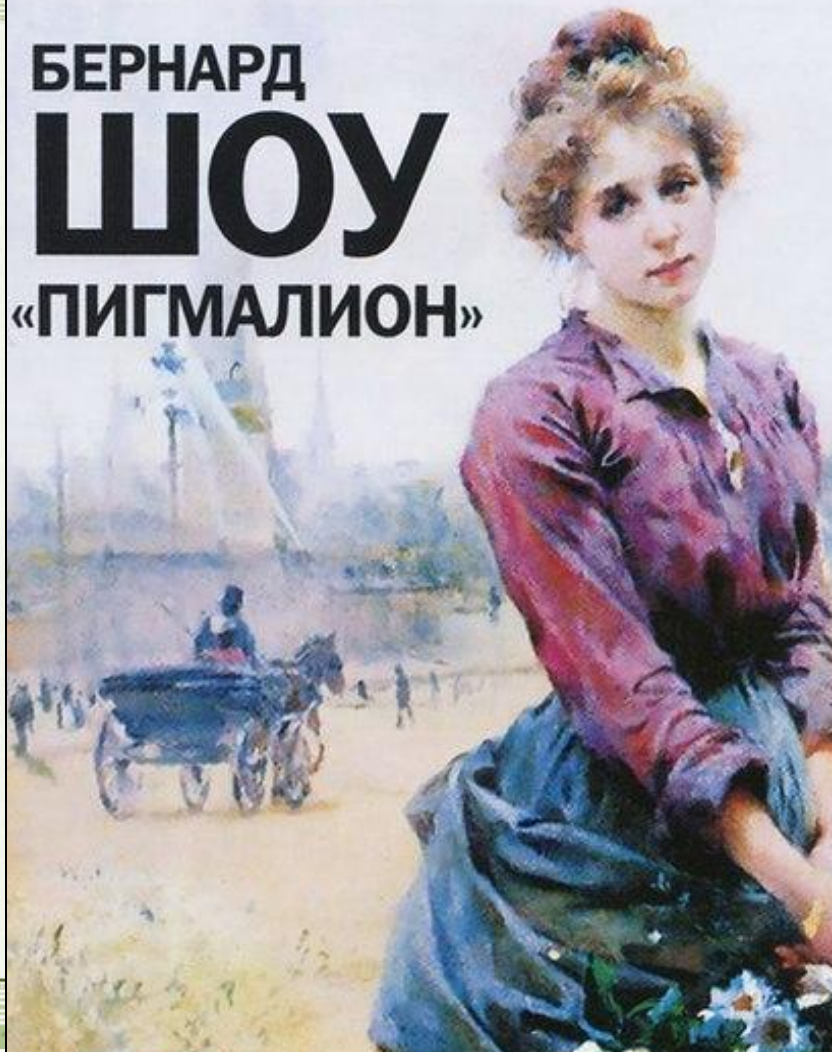

Some relative who you'd...

“Пігмаліон”

Аналіз комедії

БЕРНАРД
ШОУ
«ПИГМАЛИОН»

Дійові особи

1. Еліза Дуліттл,
квіткарка. Шоу описує її
наступним чином:
"Її ніяк не можна
назвати привабливою.
Їй років вісімнадцять-
двадцять, не більше.

Записуємо в зошит:

3. Дійові особи:

1. Еліза Дуліттл, квіткарка

На ній чорний
солом'яний капелюх,
що дуже постраждав
на своєму віку від
лондонської пилу і
кіптяви і навряд чи
знайомий зі щіткою.

Волосся її якогось
мишачого кольору, який
не зустрічається в
природі: тут явно
необхідні вода і мило.

Поруділе чорне пальто,
вузьке в талії, ледве
доходить до колін; з-під
нього видна коричнева
спідниця і полотняний
фартух.

Башмаки, видно, також
знали кращі дні.

Без сумніву, вона по-
своєму охайна, проте
поряд з дамами рішуче
здається замазурою.

Риси обличчя у неї
непогані, але стан шкіри
залишає бажати
кращого; крім того,
помітно, що вона
потребує послуг
дантиста.

У ході п'єси Еліза
перетворюється.
Хіггінс навчає її
великосвітської вимові,
у Пікерінга,
бездоганного
джентльмена, вона
запозичує світські
манери.

Одночасно, і несподівано
для Хіггінса, вона набуває
почуття власної гідності.
Роль ця стала
улюбленою жіночою
роллю в театрі і
прославила багатьох
актрис.

2. Генрі Хіггінс,
професор фонетики.
Заробляє на життя,
навчаючи розбагатілих
вискочок-нуворишів
аристократичної вимові,
завдяки чому вони
розраховують увійти в
світське товариство.

Записуємо в зошит:

3. Дійові особи:

1. Еліза Дуліттл, квіткарка
2. Генрі Хіггінс, професор фонетики

Характеристика автора:
"Міцний, повнокровний,
завидного здоров'я
чоловік років сорока або
близько того; на ньому
чорний сюртук, які
носять адвокати і лікарі,
крохмальний комірець і
чорний шовковий
галстук.

Він належить до енергійно типу людей науки, які з живим і навіть пристрасним інтересом ставляться до всього, що може з'явитися предметом наукового дослідження,

і цілком байдужі до
речей, що стосуються
особисто їх або
оточуючих, в тому
числі до чужих
почуттів.

По суті, незважаючи на свій вік і комплекцію, він дуже схожий на невгамовну дитину, шумно і стрімко реагує на все, що привертає його увагу, і, як дитина, потребує постійного нагляду, щоб випадково не накоїти лиха.

Добродушна
буркотливість, властива
йому, коли він у
доброму гуморі,
змінюється бурхливими
спалахами гніву, як
тільки що-небудь не по
ньому;

але він настільки щирий
і так далекий від злісних
намірів, що викликає
симпатію навіть тоді,
коли явно не правий.

3. Пікерінг,
полковник,
«приємний тип
старого армійця».
Зразковий
джентльмен.

Записуємо в зошит:

3. Дійові особи:

1. Еліза Дуліттл, квіткарка
2. Генрі Хіггінс, професор фонетики
3. Полковник Пікерінг

Еліза наприкінці п'єси
зізнається йому, що саме
чемність Пікерінга
зіграла вирішальну роль
у її змінах:

- Знаєте, коли по-справжньому почалося моє виховання? Того дня, коли я вперше прийшла на Уїмпол-стріт і ви назвали мене міс Дуліттл. З цієї хвилини я почала поважати себе...

Ви розмовляли зі мною
стоячи, знімали переді
мною капелюх,
пропускали мене в
дверях ...

Різниця між леді і квіткаркою полягає не тільки в умінні одягатися і правильно говорити - цьому можна навчити, і навіть не в манері поводитися, а в тому, як себе ведуть з ними оточуючі.

4. Альфред Дуліттл,
батько Елізи. Літній, але
ще дуже міцний чоловік
в робочому одязі
сміттяра і в капелюсі,
поля якої спереду
зрізані, а ззаду
накривають шию і плечі.

Записуємо в зошит:

3. Дійові особи:

1. Еліза Дуліттл, квіткарка
2. Генрі Хіггінс, професор фонетики

3. Полковник Пікерінг

4. Альфред Дуліттл, батько Елізи.

Риси обличчя Альфреда
Дуліттла енергійні і
характерні: відчувається
людина, якій однаково
незнайомі страх і совість.
У нього надзвичайно
виразний голос - наслідок
звички давати повну
волю почуттям.

Лінію Альфреда
Дуліттла, що кидає
виклик суспільній
моралі, Шоу в одному з
інтерв'ю назвав
найсерйознішою в п'єсі,
а самого Дуліттла він
порівняв з Дон Жуаном.

Сюжет

Перший акт

Літній злива зібрала під портиком Ковент-гарденської церкви св. Павла строкату компанію,

В тому числі злиденну
вуличну квіткарку,
армійського полковника і
людини із записником .

Останній розважає себе і
оточуючих,
безпомилково
вгадуючи, звідки хто
родом і де ще побував.

Полковник Пікерінг,
зацікавившись, з'ясовує,
що перед ним
знаменитий фахівець з
фонетики, професор
Генрі Хіггінс - за
особливостями вимови
він здатний визначити
походження будь-якого
англійця.

Виявляється, полковник і сам відомий лінгвіст-любитель, автор книги «Розмовний санскрит», і він приїхав до Лондона спеціально, щоб познайомитися з професором.

Хіггінс дуже високої
думки про книгу
Пікерінга, і нові друзі
збираються йти вечеряти
до полковника в готель,
коли квіткарка просить
купити у неї що-небудь.

Задоволений Хіггінс, не дивлячись, кидає їй у кошик жменю монет і йде з полковником. Дівчина приголомшена - таких величезних, за її поняттями, грошей у неї ніколи не було.

Другий акт

Квартира Хіггінса на Уімпол-стріт, ранок наступного дня. Хіггінс демонструє полковнику Пікерінг свою звукозаписну апаратуру (фонограф).

Місіс Пірс, економка
Хіггінса, повідомляє, що
до професора прийшла
якась дівчина. З'являється
вчорашня квіткарка,
представляється Елізою
Дуліттл і просить навчити
її правильній вимові, щоб
влаштуватися в квітковий
магазин.

Хіггінс ставиться до ситуації як до безглузлого, хоча і забавного, казусу, але Пікерінг щиро зворушений і пропонує Хіггінсу парі.

Нехай Хіггінс доведе, що він дійсно найбільший фахівець (як він перед цим хвалився) і за шість місяців зможе перетворити вуличну квіткарку в леді, а на прийомі в посольстві успішно видасть її за герцогиню.

Пікерінг готовий також,
якщо Хіггінс виграє парі,
оплатити вартість
навчання Елізи.

Хіггінс не в силах
встояти перед викликом
і погоджується. Еліза в
супроводі місіс Пірс йде
у ванну кімнату.

Через деякий час до
Хіггінсу приходять
батько Елізи, Альфред
Дуліттл, сміттяр,
любитель випити і
абсолютно аморальний
тип.

Він вимагає
п'ять фунтів за
невтручання, в
іншому випадку
доля Елізи його
не хвилює.

Дуліттл вражає
професора своїм
природженим
красномовством і
переконливим
обґрунтуванням своєї
безсовісності, за що
отримує свої відступні.

Коли з'являється
чистенька Еліза в
японському халаті , її
ніхто не впізнає.

Третій акт

Минуло кілька місяців.
Еліза виявилася
старанною і здібною
ученицею, її вимова
стала майже ідеальною.

Хіггінс хоче дізнатися, чи можна вже вводити дівчину в світське товариство. В якості першого випробування він приводить Елізу в будинок до своєї матері в її прийомний день.

Елізі суворо наказано
торкатися тільки двох
тем: погода і здоров'я
Одночасно там же
з'являється сім'я подруги
місіс Хіггінс - місіс
Ейнсфорд Хілл з дочкою
та сином Фредді.

Еліза спочатку і веде себе, і розмовляє завченими фразами, але потім надихається й переходить до розповіді епізодів зі свого життєвого досвіду, використовуючи при цьому вульгарно-простонародні вирази.

Хіггінс, рятуючи
ситуацію,
повідомляє, що це
новий модний
світський жаргон.

Після того, як Еліза та інші гості залишили будинок, Хіггінс і Пікерінг навперебій розповідають місіс Хіггінс про те, як вони займаються з Елізою, вивозять її в оперу, на виставки, які забавні зауваження вона робить після відвідування виставок.

У Елізи, виявляється,
виявився феноменальний
музичний слух.
Місіс Хіггінс з обуренням
зауважує, що вони
поводяться з дівчиною,
як з живою лялькою.

Місіс Хіггінс повідомляє професору: «Вона шедевр твого мистецтва і мистецтва своєї кравчині. Але якщо ти дійсно не помічаєш, що вона видає себе кожною своєю фразою, значить, ти просто з глузду з'їхав».

Друзі - лінгвісти
покидають будинок
розчаровані .

Навчання Елізи
продовжується з
урахуванням допущених
помилкок. Закоханий
Фредді засипає Елізу
листами на десяти
сторінках.

Четвертий акт

Минуло ще кілька місяців, і настав момент вирішального експерименту.

Еліза в розкішній сукні і -
цього разу - з
бездоганними манерами
з'являється на прийомі в
посольстві, де має
запаморочливий успіх .

Всі присутні аристократи
без тіні сумніву
приймають її за
герцогиню. Хіггінс
виграв парі.
Прийшовши додому,
Пікерінг вітає Хіггінса з
його успіхом.

Нікому з них не спаде
думка подякувати Елізі,
яка доклала стільки
старань зі свого боку.

Еліза роздратована і стурбована. Старе життя вона вести вже не може і не хоче, а для нового у неї немає коштів.

Контраст між феєричним успіхом на прийомі і зневагою в будинку Хіггінса занадто великий.

Коли Хіггінс йде і
незабаром повертається в
пошуках домашніх
туфель, Еліза вибухає і
запускає туфлями в
Хіггінса .

Вона намагається
пояснити трагізм свого
життя: «На що я годна?
До чого ви мене
підготували? Куди я
піду? Що буде далі? Що
зі мною стане?»
Але Хіггінс нездатний
зрозуміти чужу душу.

Вночі Еліза залишає
будинок Хіггінса.

П'ятий акт

Будинок місіс Хіггінс.
Приїжджають Хіггінс і
Пікерінг, скаржаться на
зникнення Елізи.

Хіггінс зізнається, що відчуває себе без Елізи, як без рук. Він не знає ні де лежать його речі, ні які у нього призначені справи на цей день.

Слуга доповідає про
прихід батька Елізи.
Дуліттл дуже змінився,
тепер він виглядає як
заможний буржуа.

Він в обуренні
накидається на Хіггінса
за те, що з його вини
йому довелося змінити
звичний спосіб життя і
стати через це набагато
менш вільним, ніж
раніше.

Виявляється, кілька місяців тому Хіггінс написав до Америки одному мільйонеру-філантропові, засновнику «Ліги моральних реформ», що найоригінальніший мораліст у всій Англії - це Альфред Дуліттл, простий сміттяр.

Мільйонер недавно помер, а в заповіті залишив Дуліттл три тисячі фунтів річного доходу за умови, що Дуліттл буде читати лекції в його Лізі моральних реформ.

Тепер він забезпечений
буржуа і змушений,
всупереч своїм
переконанням,
дотримуватися канонам
традиційної моралі.

Сьогодні, наприклад , він офіційно одружується на своїй багаторічній співмешканці .

Місіс Хіггінс висловлює
полегшення, що батько
тепер може подбати про
свою дочку, і майбутнє
Елізи не викликає
побоювань.

Вона зізнається, що Еліза
тут, у верхній кімнаті.
Хіггінс, однак, і чути не
бажає про те, щоб
«повернути» Альфреду
Дуліттл його доньку
Елізу.

З'являється Еліза.
Всі залишають її
наодинці з Хіггінсом, і
між ними відбувається
рішуча розмова.

Хіггінс ні в чому не кається, вимагає, щоб Еліза повернулася до нього, і відстоює своє право на безцеремонне поводження з нею.

Елізу це не влаштовує:
«Мені хочеться
ласкавого слова, уваги.
Я знаю, я проста, темна
дівчина, а ви джентльмен
і вчений; але все-таки я
теж людина, а не
порожнє місце».

Еліза повідомляє , що
знайшла спосіб здобути
незалежність від Хіггінса:
вона відправиться до
професора Непіна,
колеги Хіггінса, стане у
нього асистенткою і
розкриє йому методику
навчання, розроблену
Хіггінсом .

Місіс Хіггінс і гості повертаються. Хіггінс демонстративно весело доручає Елізі по дорозі додому купити сир, рукавички і краватку. Еліза презирливо відповідає «Купіть самі» і відправляється на весілля батька. П'єса закінчується відкритим фіналом.

Домашнє завдання

✓ Характеристика
ГОЛОВНИХ ГЕРОЇВ
КОМЕДІЇ

